

Het ene vond plaats in een donkere hal, het andere in de openlucht. Brunssum was afgelopen weekeinde het decor voor twee grote sportevenementen: het Brunssum Open dam- én tennistoernooi.

foto's Bas Quaadvlieg

Petje achterstevoren en dammen maar

door Roel Heynen

Het is niet het beeld dat als eerste bij je opkomt als je aan dammen denkt. Pubers met het petje achterstevoren, trendy sportbroek en teenslippers. Bij de 38ste editie van het Brunssum Open varieert de leeftijd van acht tot en met tachtig jaar. Met 86 deelnemers is het toernooi iets minder druk bezet dan de afgelopen jaren. Toernooidirecteur Dieter van Gortel heeft daar wel een duidelijke verklaring voor. „We zitten op dezelfde datum als het internationaal toernooi in het Drentse Hogeveen”, zegt Van Gortel aan de bar van sporthal Rumpen. Wie de zaal inloopt, hoort vrijwel niets. Doodse stilte. Soms onderbroken door een kuchje en als je goed luistert ook het geschuij van de stenen op het bord. Vol concentratie zitten de deelnemers aan de borden die staan opgesteld alsof er een examen wordt afgenomen op de middelbare school. Gezelligheid staat voor de organisatie voorop. „Dit toernooi is een combinatie van gezelligheid, een beetje vakantie vieren en toch ook fanatiek spelen en willen winnen”, zegt Van Gortel. „Er doen wel twee toptwintig spelers mee, maar het is niet per se zo dat we de wereldtop hier moeten hebben. Dit is het oudste zomertoernooi ter wereld. Dat zegt natuurlijk ook wel iets. Over twee jaar, bij de veertigste editie, gaan we iets groter uitpakken.” Terug de zaal in. In rij vier, tafel drie is Willy Okrogelnik bezig aan zijn derde partij. Okrogelnik, geboren uit Hongaarse ouders, maar al zijn hele leven in Nederland, is met zijn tachtig jaar één van de oudere deelnemers. „Het is wel zwaar hoor”, zegt Okrogelnik na afloop. „Negen dagen dammen is best vermoeiend op

INTERNATIONAAL DAMTOERNOOI BRUNSSUM

mijn leeftijd. Als je iedere dag een partij moet spelen, ben je kapot aan het einde van de week. Ik heb een paar jaar niet meegedaan, maar toen ik tachtig werd, wilde ik toch weer eens meedoen.”

„Dammen lijkt eenvoudig”, gaat Okrogelnik verder. „Maar de theorie erachter is zo lastig. Je moet echt heel goed opletten en nadenken. Vrijdag heb ik tegen de Rus Kalmakov gespeeld. Die is in die theorie echt veel beter.”

Die partij verloor Okrogelnik dan ook. Zaterdag won hij wel van Nico Valkenburg en de partij van zondag tegen Gerrit Draaisma kreeg geen winnaar. Okrogelnik kijkt ernaar uit om deze week tegen een jeugdige opponent te spelen. „Ik heb veel respect voor de jeugd. Ze kunnen ook achter de computer gaan zitten, maar ze gaan dammen. Dat is toch mooi. Het wordt wel lastig als ik tegen hen moet spelen. Omdat ik die jonge dammers niet ken, is het lastig om in te schatten wat ze gaan doen.”

Okrogelnik kan nog uren doorpraten over zijn passie, maar besluit om een biertje te drinken. Daarna keert de Roermondenaar terug naar huis om uit te rusten van een vermoeiende dag. Vandaag rijdt hij opnieuw naar Brunssum voor wedstrijd nummer vier.

“ Ik heb respect voor die jongeren. Ze zitten niet voor de computer maar gaan dammen.

Willy Okrogelnik

